

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010261
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010261.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného E. P., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 30. mája 2018, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 03.11.2017 sp.zn. 5T/49/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného E. P. o d s u d z u j e podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 03.11.2017 sp.zn. 5T/49/2017 bol obžalovaný E. P. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že dňa 25. 01.2017 si v mieste trvalého bydliska R., Z. č. X, okres B. osobne prevzal výzvu Okresného súdu Zvolen 2T/212/2013 zo dňa 13. 01.2017 (doručené do vlastných rúk prostredníctvom príslušníkov policajného zboru) na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v rámci konania vedeného na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 2T/212/2013, kde potom čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 2T/212/2013 zo dňa 31.10.2013 (právoplatnosť 27. 11. 2013) uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý mu bol následne premenený uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/212/2013 zo dňa 30.11.2016 (právoplatnosť 30.11.2016) na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 100 dní, pričom do výkonu trestu mal nastúpiť do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica s nástupom najneskoršie v priebehu dňa 31. 01.2017 v čase do 14.00 hod, túto výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil.

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný E. P.. V písomných dôvodoch v podstate uviedol len to, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Dodal, že mal „18 dní“, a preto sa odvoláva.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, pretože boli na to splnené zákonom stanovené podmienky.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1,3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote stanovenej v zákone a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v danej trestnej veci zdôrazňuje, že skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného E. P. podaná. Dôkaz vyhodnotil jednotlivo, ako i v celom súhrne logicky a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo a v neposlednom rade aj vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaného E. P. uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. S týmto postupom prvostupňového súdu sa odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé rozhodnutie okresného súdu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, obžalovaný E. P. napriek tomu, že v mieste trvalého bydliska osobne prevzal výzvu okresného súdu na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, túto výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil, čím maril rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom.

Odvolací súd sa zaoberal aj výrokom o treste a dospel k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je v danom prípade neprimerane prísny. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého

(1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

(2) Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, tak takémuto páchatelovi možno uložiť trest odňatia slobody až na dva roky.

Odvolací súd, riadiac sa týmito ustanoveniami musel zväziť aj tú skutočnosť, akého protiprávneho konania sa obžalovaný v danom prípade dopustil a aký trest je primeraný vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie. V tomto prípade je nutné zdôrazniť, že trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý bol obžalovanému následne premenený uznesením Okresného súdu vo Zvolene na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 100 dní, by v pomere k uloženému trestu odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil okresný súd vo výmere šesť mesiacov, bol neprimeraný, a preto berúc v úvahu tieto skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace bude postačovať na to, aby obžalovaný v budúcnosti sa nedopustil obdobného protispoločenského konania.

Takto uložený trest odňatia slobody zohľadňuje tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, pre výkon tohto trestu ho odvolací súd zaradil (tak, ako súd prvého stupňa) do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.